

РЕШЕНИЕ

№ 7208

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 01.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10618** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Ч. Р. Б. АД, ЕИК:[ЕИК], гр. С., [улица] срещу решение № Ж-596 от 17.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира разноски.

Заинтересованата страна - Р. В. А., редовно призован, не се явява и представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 13-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж-596 от 17.09.2020г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. ал.1 вр. ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено 1. [фирма] в седемдневен срок да издаде и предостави на Р. В. А. ново становище,отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 и чл.24 т.1 от ЗЕВИ с посочени “ задължения на страните за изграждане на присъединяването” и “ краен срок за изграждане на присъединяването” за обект Ф. с мощност до 30 КВ,предвидена за изграждане в имот в ,с.К., [улица], [община];и в седемдневен срок от получаване на решението да представи информация в КЕВР за предприетите действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство – Р. В. А. с вх.№ 1000000126840/27.07.2020/стр.38/,,в която е посочено,че същата е поискало на 02.07.2020г да бъде присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в неин собствен недвижим имот- представляващ имот в [населено място], [улица], [община],като на 10.07.2020г получила становище ,в което има условия,които са в противоречие със ЗЕВИ.Поставеното условие за поемане от производителя на разходите за модернизация,реконструкция и монтаж на съоръжения,извън имота му е в противоречие с чл.27 от ЗЕВИ. Заинтересованото лице счита,че електроразпределителното дружество неправилно тълкува закона и поради това е направило оплакване пред КЕВР с искане за издаване на ново становище.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. От страна на [фирма] е депозирано становище, обективизирано в писмо с вх.№ 10000000126840/03,08,2020г/стр.36/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3 , от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-738 от 11.09.2020г. Изготвен е и проект на решение , отразено в протокол № 201 от 17.09.2020г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-596/17,09,2020г, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че Ч. Р. Б. АД, не е съобразил действията си със закона,поради което и му е дадено задължително предписание.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 24,09,2020г,а жалбата е депозирана на 07,10,2020г-стр.14 по пощата/, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-596 от 17.09.2020г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

По делото няма спор по фактите-Р. В. А. е поискало на 02.07.2020г да бъде присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в неин собствен недвижим имот- представляващ имот в [населено място], [улица], [община], като на 10.07.2020г получила становище ,в което има условия,които са в противоречие със ЗЕВИ.Поставеното условие за поемане от производителя на разходите за модернизация,реконструкция и монтаж на съоръжения,извън имота му е в противоречие с чл.27 от ЗЕВИ.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с единодушие - пет гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т.е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а

договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискала проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Съгласно чл.27 ал.1 ЗЕВИ разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на производителя.Подобно задължение се открива и в чл.116 ал.3 ЗЕ и в чл.31 ал.3 от Наредба № 6.Чл.29 ал.1 от Наредба № 6 определя и къде се намира границата на собственост при разпределителна система на ниво ниско напрежение.Ясна е и разпоредбата на чл.72 ал.4 от Наредба № 6,че разширението и реконструкцията на преносната и разпределителната мрежа ,свързани с присъединяването на електрическа централа,се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост.

В конкретния случай от текста на становището изготвено от Ч. Р. Б. АД става ясно,че се касае за разширение и реконструкция на разпределителна мрежа ниско напрежение в обхвата преди изходящите клеми на средствато за търговско измерване ва Ф.,монтирано на съществуващ стълб № 10В.Тази реконструкция е преди границата на

собственост на електрическите съоръжения ,видно от съдържанието на становището- за присъединяването на обекта към електроразпределителната мрежа е необходимо да се демонтират три междустълбиа проводник АС от ст.10 до ст.10В и да се предаде на Ч. Р. Б. АД,да се изтеглят три междустълбиа с нов проводник,тип УИП 3x50+54,6 кв.мм с дължина около 110 м.Така формулирано становището въвежда в несигурност заинтерисованото лице кой ще демонтира съществуващия проводник и ще го подмени с нов,като от израза,че “ ще го предаде на Ч. Р. Б. АД” ясно става,че задължението е на собственика на имота,което е в нарушение на чл.27 от ЗЕВИ.Няма спор между страните,че става въпрос за съществуващи съоръжения,част от разпределителната мрежа на Ч..Ремонтът им се налага не от искането за присъединяване, а от техническото състояние на мрежата ниско напрежение- недостатъчно сечение на съществуващия проводник,монтиране и заземяване на помощен железотръбен стълб и изместване на ЕТ на съществуващи клиенти на Ч. Р..Ето защо и даденото със становището завоалирано предписание тази реконструкция да се извърши от заинтерисованото лице,а не от електроразпределителното дружество противоречи на чл.27 ал.1 ЗЕВИ и на чл.72 ал.4 и 5 Наредба № 6.Разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване ,както и за развитие,включително реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването по закон са за сметка на собственика на съответната мрежа-Ч. Р. Б. АД. Също така в изготвеното становище неправилно е посочено,че за обекта е изготвил технически предписания.Като носител на лицензията за разпределение жалбоподателят има задължения по ЗЕ,ЗЕВИ и Наредба № 6,като съгл. Чл.95 ал.1 от същата наредба Ч. Р. Б. АД е задължено да изготви работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта към разпределителната мрежа,а в ал.3 на чл.95 от Наредба № 6 е посочен и срокът за изграждане от оператора на присъединителните съоръжения.Липсата на ясни задължения на страните в издаденото становище и несъответствието му на чл.27 от ЗЕВИ и Наредба № 6 досежно задълженията за изграждане на съоръжения за присъединяване от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване,както и за развитие- реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването ,които безусловно в закона са посочени ,че са за сметка на собственика на съответната мрежа- Ч. Р. Б. АД предпоставят законосъобразността на решението на КЕВР в насока на неяснотата на съдържанието на задълженията на страните в

становището. Също така тя съществува и по отношение на цената на присъединяването. Съгл. чл.29 ал.9 вр.чл.24 от ЗЕВИ тя е индивидуална и включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване. Съгласно чл.27 ал.2 ЗЕВИ разходите са за собственика на мрежата, а съгл. Чл.27 ал.1 от ЗЕВИ-за собственика на присъединявания обект. Ето защо и правилно административния орган е посочил, че разходите за изграждане на всички съоръжения за присъединяване преди изходящите клеми на СТИ до мястото за присъединяване, подмяната на съществуващия АС проводник на три междустълбия с нов проводник, тип УИП 3x50+54,6кв.мм, с дължина около 110 м трябва да са за сметка на Ч. Р., което следва ясно да се посочи в становището. В същото се посочва, че мястото на присъединяване на обекта е мрежа НН на ст.10В, клон Б. Ето защо и обхватът на присъединителните съоръжения след "мястото на присъединяване към електрическата мрежа", т.е. от клемите, монтирани на мрежовия проводник на ст.10В до изходящите клеми на СТИ в ЕТ. Предвидените СМР в техническите условия за присъединяване преди мястото за присъединяване не са в обхвата на присъединителните съоръжения. Тези обстоятелства следва ясно да се посочат в становището за присъединяване.

Ето защо и издаденото становище за присъединяване по чл.24 т.1 от ЗЕВИ противоречи на закона, поради което КЕВР обосновано е приела, че жалбата на Р. В. А. е основателна и следва да бъде уважена, като бъдат издадени задължителни предписания за продължаване на процедурите за присъединяване.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от Ч. Р. Б. Е. са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски, поради което и такива му се присъждат в размер на 150 лв, дължими от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. Р. Б. АД, ЕИК:[ЕИК], гр.С., [улица] срещу решение № Ж-596 от 17.09.2020г. на Комисията за енергийно и водно

регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Ч. Р. Б. АД, ЕИК:[ЕИК] ,гр.С., [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) 150 лв юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: